

2524

990

15

Ἀγαπητοὶ Κερκυραῖοι!

Δύναμαι ν' ἀποκαλέσω ὑμᾶς ἀγαπητοὺς Κερκυραίους, διότι καὶ ἰδιώτης νῦν πρὸς ἰδιώτας γράφω, καὶ ἐκφράζω οὕτω τὸ κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην κυριώτερον τῆς καρδίας μου αἶσθημα.

Ἀγαπητοὶ Κερκυραῖοι!

Ἐν μέσῳ δυσχερῶν περιστάσεων καὶ χαλεπῶν καιρῶν ἐξῆσα παρ' ὑμῖν ἐπὶ βραχὺν μὲν διδακτικώτατον δὲ δι' ἐμὲ χρόνον. Εἰσελθὼν καὶ εἰς τὴν ἀπόκεντρον καὶ πενιχρὰν τοῦ πτωχοτάτου τῶν χωρικῶν καλύβην, καὶ εἰς τὰ τῶν περιφανῶν ὑμῶν μέγαρον, καὶ εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ χειροτέχνου, τοῦ ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου αὐτοῦ ποριζομένου τὸν ἄρτον τῶν τέκνων του, εἶδα τὰς ἀρετὰς ὑμῶν, διέκρινα τὰς ἐλλείψεις σας, καὶ μετὰ ὀρθοσκευτικῆς ὄντως πεποιθήσεως οἰωνίζομαι τῇ Κερκύρᾳ εὐτυχέστατον μέλλον. Ἡ μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἔνωσις ἤνοιξε τὰς πόδας τῆς ἐλευθέρας καὶ ἀληθοῦς προόδου.

Ἐγνώρισα καὶ τὰς ἀνάγκας ὑμῶν. Πλείστα παρ' ὑμῖν καλῶς ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ πλείστα ὅσα κακῶς κείνται καὶ ταχεῖας χρῆζουσι θεραπείας. Ἄν τὰ πρῶτα διετηροῦντο ἄθικτα καὶ ἀνεπηρέαστα ἀπὸ τοῦ πνεύματος τῆς καινοτομίας ἢ ἀπὸ τῆς κακῆς ἐρμηνείας τῶν ἀρχῶν τοῦ ἡμετέρου πολιτεύματος, ἂν εἰς τὴν θεραπείαν τῶν δευτέρων προέβαινον οἱ τὰς τύχας ὑμῶν διέποντες μετὰ συνέσεως ἐνταυτῷ καὶ μετὰ θάρρους, μετὰ πεποιθήσεως ἐνταυτῷ καὶ μεθ' ὑπομονῆς, ὁ κερκυραῖος λαὸς ἤθελε διέλθῃ ἀνευ κλονισμοῦ τὰς ἐκ τῆς μεταβάσεως ἀπὸ νομοθεσίας εἰς νομοθεσίαν καὶ ἀπὸ τάξεως εἰς ἑτέραν τάξιν πραγμάτων δυσχερείας καὶ ἤθελε καταστῆθ' ἄξιος τῶν πλουσιῶν δωρημάτων, δι' ὧν ἐπροίκισεν ὁ Δημιουργὸς τὴν γῆνιν αὐτοῦ κατοικίαν.

Εἰς τοιοῦτον ἀποτέλεσμα νὰ συντελέσῃ τις εἶνε ἀναντιρρήτως ἔργον ἄξιον πάσης εὐγενοῦς φιλοτιμίας.

Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ταύτῃ ἀνεδέχθη προὐδὲκα μνηῶν τὴν ὑπὸ τοῦ ἀγαθοῦ ἡμῶν Ἀνακτος ἐμπιστευθεῖσάν μοι διοίκησιν τῆς χώρας ταύτης. Ἄλλ' ἐν τῷ διαστήματι τῶν δώδεκα αὐτῶν μνηῶν τί ἔπραξα; Δυστυχῶς οὐδὲν, ἢ σχεδὸν οὐδὲν.

Καὶ μεγάλα μὲν βεβαίως ἐν βραχεῖ χρόνῳ καὶ ἐν μέσῳ τοσούτων δυσχερειῶν δὲν ἠδυνάμην νὰ κατορθώσω ἤθελον ὁμῶς ἐλαττώσει οὐσιωδῶς τὰ δωρεὰν παρεσφύσαντα κακὰ, ἤθελον ἀπομακρύνει ἐν μέρει τὰ δίκαια παράπονα, ἤθελον ἀρχίσει ἐν πολλοῖς τὸ ἔργον τῆς βελτιώσεως καὶ οὕτω φιμώσει τὰ στόματα τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος, ἂν ἄλλως εἶχον τὰ πράγματα.

Ἐν τῷ βίῳ τῶν ἐθνῶν εἰς οὐδὲν λογίζονται αἱ ἡμέραι καὶ οἱ μῆνες· ἀλλὰ ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἀναλαβόντος τὴν εὐθύνην δημοσίου λειτουργήματος δώδεκα μῆνες εἰσὶ σπουδαῖον χρονικὸν διάστημα. Ἀπόλωσα ἄρα ἐγὼ πολύτιμον χρόνον, καθ' ὃν ὤρειλον καὶ ἠδυνάμην νὰ ὠφελήσω τὴν νῆσον ταύτην, ἂν ἄλλως εἶχον τὰ πράγματα.

Ἄλλ' ἀπολέσας πολύτιμον χρόνον οὐδόλως συναπόλωσα καὶ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ κατασταθῶ ὠφέλιμος ὑμῖν· τούναντίον μάλιστα καὶ ἡ ἐπιθυμία αὕτη ἠξήσῃ διὰ τῆς ἐκ τοῦ πλησίον ἐκτιμήσεως τῶν ἀρετῶν ὑμῶν, καὶ ἡ πραγματοποιήσις αὐτῆς κατέστη εὐχερεστέρα διὰ τῆς πείρας, ἣν ἔλαβον τῶν πραγμάτων καὶ τῶν προσώπων καὶ διὰ τῆς συμπαιδείας, ἣς ἔσχον παρ' ὑμῶν.

Πῶς λοιπὸν, ἐνῶ τοιαύτην ἔχω πεποιθήσιν περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Κερκύρας, ἐνῶ τοσαύτην ἀποδίδωμι ἄξιαν εἰς τὸ κατὰ τὴν παρούσαν μεταβατικὴν ἐποχὴν ἔργον τῆς διοικήσεως, ἐνῶ μεγάλην ἔχω ἐπιθυμίαν νὰ ἀνταποκριθῶ εἰς τὴν ἐκδηλωθεῖσάν μοι συμπάθειαν τοῦ κερκυραϊκοῦ λαοῦ, ἀπεφάσισα νὰ παραιτηθῶ καὶ ἀναγκάζομαι νῦν ν' ἀφῆσω τὴν Κέρκυραν καὶ τὸ ἔργον μου μόλις ἐν σπαργάνοις;

Τινὲς ἤδη εἶπον καὶ θέλουσιν ἐπαναλάβει ὅτι παρητήθην καὶ ἀναχωρῶ διότι φείδομαι κόπου ἢ χρόνου ἢ χρημάτων, ἢ διότι ἠθέλησα νὰ θέσω τὴν θέλησιν τὴν ἐμὴν ὑπεράνω τῆς τῶν κρειττόνων μου θελήσεως. Ταῦτα, εἰ καὶ πιθανῶς πιστευθῶσι σήμερον, θέλει διαψεύσει ὁ χρόνος. Ἐγὼ δὲ ὀφείλω νὰ εἶπω εἰς τοὺς θέλοντας νὰ μὲ πιστεύσωσι, τοὺς λόγους, ὧν ἕνεκα παρητήθην καὶ νῦν ἀποχαιρετῶ τὴν Κέρκυραν.

+ Παρητήθην ἐπανειλημμένως καὶ ἀναγκάζομαι σήμερον ν' ἀναχωρήσω, διότι ἐπὶ δώδεκα ἤδη μῆνας αἱ πλείσται τῶν πρὸς τὴν Κεντρικὴν Κυβέρνησιν προτάσεων καὶ παρατηρήσεών μου, ἃς ἐνόμισα καὶ νομίζω ὠφελίμους καὶ μάλιστα ἀπαραιτήτως ἀναγκαίας τῷ ἐμπιστευθέντι μοι Νομῷ, δὲν ἔγιναν δεκταί. Παρητήθην, διότι ἐζήτησα τὴν μονιμότητα τῶν ὑπαλλήλων ἐν τῷ Νομῷ τούτῳ, προτείνας ὡς φραγμὸν τῆς ἀκαταπάστου μετακινήσεως καὶ παύσεως τῶν ὑπαλλήλων τὴν διὰ τοῦ Νομάρχου βεβαίωσιν τῆς μὴ ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων τῆς ὑπηρεσίας ἢ τοῦ ἀκαταλλήλου τῶν δημοσίων λειτουργῶν. Παρητήθην, διότι ἐζήτησα τὴν κυβερνητικὴν ἐνότητα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπουργικῶν διαταγῶν, τῶν ἀφορωσῶν τὴν διοίκησιν τοῦ Νομοῦ, διὰ τῆς συνεννοήσεως τῶν ὑποδεστέρων Ἀρχῶν μετὰ τοῦ κατὰ τὸν Νομὸν ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως. Παρητήθην, διότι παρεκάλεσα νὰ ληφθῶσιν ἐγκαίρως τὰ κατάλληλα μέτρα περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἡμῶν καταστάσεως, διότι δις ἐναντιώθην ἀνωφελῶς εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τῶν εἰσοδημάτων τῆς Κερκύρας καθ' ἣν στιγμήν μόλις ταῦτα ἐξήρουν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπολύτων αὐτῆς ἀναγκῶν. Παρητήθην, διότι ἐπεζήτησα τὴν διὰ τῆς ἀφομοιώσεως διόρθωσιν τῶν κακῶν, οὐδόλως δὲ ἀνέχομαι τὴν ἐπὶ τῇ προφάσει τῆς ἀφομοιώσεως καταστροφὴν τῶν καλῶν. Παρητήθην, διότι ἐγνωμάτευσα νὰ οἰκοδομήσωμεν ἐνταῦθα πρὶν ἢ καταστρέψωμεν τὰς ὑπαρχούσας οἰκοδομάς. Παρητήθην τέλος, διότι ἐν ἐνὶ λόγῳ ἀπήτησα κατὰ τὰς περὶ Κερκύρας σκέψεις καὶ ἀποφάσεις τῶν οἱ Κυβερνῶντες νὰ μὴ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν τὰ συνήθως γινόμενα ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἐπαρχίᾳ τοῦ Κράτους, ἀλλὰ ν' ἀναγνωρίσωσι τὴν σπουδαιότητα τοῦ τε παρελθόντος, καὶ τῆς θέσεως, καὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἀδάμαντος τούτου τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς.

Τοιοῦτων αἰτίων ἕνεκα παραιτηθεὶς καὶ ἀναγκαζόμενος νὰ ἐγκαταλείψω τὸ ἔργον μου ἡμιτελές, ἔχω καθαρὰν τὴν συνείδησιν ὅτι ἐπολιτεύθην ὡς ὀφείλον νὰ πολιτευθῶ ἐν τῇ δημοσίᾳ λειτουργίᾳ τῆς πρώτης ἐν Κερκύρᾳ ἐλληνικῆς Νομαρχίας, καὶ ὅτι οὕτω πολιτευθεὶς παρεσκεύασα ὅπως οὐδὲν ὀφειλόμενον τὴν ὁδὸν τοῦ διαδόχου μου· πιστεύω δὲ ὅτι ἴσως καὶ μακρὰν τῆς Κερκύρας δὲν θέλει εἶσθαι παντάπασιν ἄγονο, ἢ ἀνευ προκαταλήψεως δωδεκάμηνος πειρὰ μου.

Καὶ ὁμῶς δὲν δύναμαι ν' ἀποκρύψω τὴν βαθεῖαν λύπην ἣν αἰσθάνομαι ἀποχωριζόμενος ὑμᾶς, διότι καὶ ἐπεθύμησα καὶ ἤλπισα ν' ἀφήσω παρ' ὑμῖν οὐχὶ διὰ κενῶν ἐλπίδων καὶ προσδοκιῶν, ἀλλὰ δι' ἔργων ὠφελίμων, ἀγαθῆν μνήμην, καὶ νὰ κατασταθῶ ἄξιος τῆς ἀγάπης ὑμῶν.

Ἐν τούτοις, χαίρετε, ἀγαπητοὶ Κερκυραῖοι· ἀναχωρῶν εὐχομαι ὑμῖν ἐκ μέσης ψυχῆς καὶ καρδίας πᾶν ἀγαθόν, πᾶσαν εὐδαιμονίαν· ἵκετεύω δὲ ὑμᾶς ἵνα ἐγκαρτερήσητε ὡς μέχρι τοῦδε τῇ τάξει καὶ τῇ διὰ τῶν νομίμων μέσων διεκδικήσει τῶν δικαίων σας, διότι οὕτω μόνον θέλουσι ταχεῶς παρέλθῃ τὰ πρόσκαιρα ὑμῶν δεινά.

Ἐν Κερκύρᾳ, τῇ 10ῇ Ἰανουαρίου 1866.

Δ. ΜΑΥΡΟΚΟΡΑΤΟΣ.

Τόπος «ΚΑΛΜΟΥ»
Αρ. Εἰς. 496 VI 22 ✓

Τὸ ἰδιόμοισμα
"Κερκυραϊκὰ Νεῖα"
τῆς 21^{ης} Νομβρίου 1949.
Αρ. 137. - Περίοδ. 71. Ἔτος Ε'!